

говори се за завършено действие, което говорителят е наблюдавал или научил. В някои диалекти (напр. в диалекта на ромите в Сливен) може да се изрази завършено действие, което говорителят не е наблюдавал, като неопределено, чрез прибавяне на наставката **-li** към формите за минало свършено време. В този случай можем да говорим за изразяване на преизказност.

Примери: **phirim-li** (казват, че съм отишъл); **garagjas-li** (казват, че той скрил); **mukli-li-la** (казват, че са я изоставили). Миналото неопределено време се образува също както в български език. Наставката **-li** отговаря напълно на **-л** в българското минало свършено деятелно причастие.

В диалекта на дръндарите и на ромите от Сливен за всички форми на минало свършено време понякога се прибавя наставката **-tar**. Особено често **-tar** се среща в 3л., ед. ч. срв. напр. **dim-tar** (аз дадох) вместо **dinjom**; **dijam-tar** (ние дадохме) вместо **dinjam**; **alu-tar** (той дойде) вместо **alo**. В този случай вероятно се касае за наставка, заимствувана от турски език, която често се употребява при образуването на минало неопределено време.

Минало предварително време.

Това глаголно време се образува с наставката **-as**, която се прибавя пряко към формите за минало свършено време. В 3л., ед. ч. на непреходните глаголи и в 3л., мн.ч. на преходните и непреходни глаголи наставката е **-sas**; от това се разбира, че тя представлява формата за минало несвършено време на глагола **sinjom** (съм), **-sas** или **-as** в този случай може да се сравни с пракр. *āsī*, което служи за образуване на минало време. Срв. пракр. *gadā āsi (jāi* – вървя, ходя) = ромското **gelosas** (той беше ходил). Посочвам само два примера за образуване на минало предварително време, тъй като то се образува лесно от всеки глагол.